

Posudek oponenta na diplomovou práci Ireny Stachové
Škola hry na sopránovou zobcovou flétnu pro 1. stupeň ZŠ

Předložená diplomová práce Ireny Stachové je dokladem pedagogické tvořivosti v rámci nových rámcových vzdělávacích plánů. Váže se na počátky výuky hry na sopránovou zobcovou flétnu pro děti na počátku jejich školní docházky. Obsahuje celkem 141 stran textu včetně příloh. V první kapitole teoretické části (čítající celkem 27 stran textu) diplomantka charakterizuje zobcovou flétnu z hlediska zařazení do skupiny dřevěných dechových nástrojů, podává nástin historického vývoje nástroje včetně skladatelů, kteří pro tento nástroj tvořili. Podrobněji přibližuje zobcovou flétnu z pohledu světových a domácích hudebníků 20. století. Autorka zdařile představila v subkapitole 1.1.3 stoupající zájem o tento nástroj v českém prostředí. Popsala stupně vzdělávání na tento nástroj od nejmenších dětí až po koncertní úroveň, představila hlavní propagátory a metodiky.

Ve druhé kapitole přibližuje výuku instrumentální činnosti z pohledu hudebně psychologického vývoje a hudebních činností dítěte v mladším školním věku. V uvedených subkapitolách se drží základní odborné literatury. Charakterizuje správně význam hudebních činností pro rozvoj např. fantazie, představivosti, tvořivosti, fyzického zdraví atd. Tyto aspekty pak prohlubuje i v dalších částech DP.

V rámci obhajoby bych si přál, aby diplomantka více odborně osvětlila zkvalitňování koordinace pohybů při hře na tento nástroj, a to z hlediska fyziologického (z pohledu propioceptivní aferentace a interiorizace)-aby tedy prohloubila informace na str. 23 z hlediska psychologie cviku.

Kvalitně je vypracovaná 4. kapitola, kde diplomantka přehledně a dostatečně kvalitně hodnotí nejvýznamnější školy hry na sopránovou zobcovou flétnu. Pozitivně hodnotím, že klíčová díla jsou v její diplomové práci výstižně popsána a přiblížena i obrazově. U díla Pierre van Hauwe mohla ale více pojednat o jeho častých návštěvách v ČR a o vynikající spolupráci s Fakultní ZŠ v ulici Umělecká v Praze, případně o nadšené propagátorce jeho metodiky Dr. Lence Pospíšilové (rovněž o Pavlu Jurkovičovi nebo České Orffově společnosti). *Doporučuji se o tomto zmínit krátce v rámci obhajoby.*

Stěžejní část diplomové práce tvoří vlastní metodika, která aplikuje myšlenky integrativní pedagogiky. Domnívám se, že u dítěte na počátku školní docházky je velmi prospěšné pracovat tak, aby se propojovaly oblasti hudební, výtvarné, rozumové, pohybové, poetické a jiné. Uvítal jsem také barevné odlišení v notovém záznamu.

Pozitivum spatřuji i tom, že při výuce střídá autorka jednotlivé činnosti, uplatňuje správné didaktické zásady i metody pedagogické práce, opakuje, nezapomíná na správnou dechovou funkci a držení nástroje aj.

Líbí se mi, že v metodice jsou úkoly, které rozvíjejí dětskou hudební představivost nebo například tonální citění (určením chyby ve slyšené melodii známé písně na str. 87). Podobně je pozornost věnována i rozvoji rytmického citění (str. 108). Diplomantka vede děti ke kolektivní hře, což sblíží celý kolektiv, vytváří radostnou náladu z muzicírování.

Chtěl bych konstatovat, že metodika reflektuje teoretická východiska diplomové práce. Je citlivě komponovaná se smyslem pro posloupnost požadavků, pro rozvoj základních hudebních schopností i pro dětskou hudební tvořivost. Celkově je práce Ireny Stachové

vedena respektem k dětské psychice a jejím znakům v období mladšího školního věku i současným pedagogickým snahám v oblasti integrativní a polyestetické výchovy. Z hlediska gramatického nemá nedostatky, správně uplatňuje citace, dobře se čte a rovněž v praktické části motivuje zájem dětí hrát na zobcovou sopránovou flétnu. Věřím, že výuka zobcové sopránové flény podle této příručky bude účinná a radostná. Práce je užitečná pro praxi učitelů v základním všeobecném a odborném školství.

Diplomovou práci Ireny Stachové hodnotím známkou výborně.

doc. PaedDr. Miloš Kodejška, CSc.
katedra hudební výchovy PedF UK
oponent

K některým nedostatkům:

Na straně 12 by bylo třeba přesně označit muzeum jako České muzeum hudby. Na straně 13 namítám, že v 50. letech minulého století neexistovala Česká republika ale Československo bez federativního uspořádání. V subkapitole 1.2 následují špatně označené subkapitoly. Na 30. straně je chybně uvedeno držení flény v prvních lekcích (*určitě autorka nechtěla po dětech, aby na počátku hrály prsty pravé ruky. Bohužel to není překlep, protože s touto myšlenkou diplomantka pracuje v celém odstavci*). Na straně 47 je v notovém zápisu uplatněn tón d2 v písni Maličká su, ale nácvik tónu d2 se nachází až v další lekcí. U písni dú, Valaši, dú je nejmenší tón d1 a nikoli e1 (jak je uvedeno v notovém záznamu). U kánonu (str. 83) by bylo vhodné hvězdičkou označit, kde nastupuje další hlas.